

عنوان مقاله:

اثربخشی رابطه درمانی والد-کودک (CPRT) برافزایش پذیرش والدینی مادران و کاهش رفتارهای مخل کودکان

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، دوره 9، شماره 36 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عباس امان الهی - دانشیار گروه مشاوره دانشگاه شهید چمران اهواز

افروز شادفر - دانش آموزخته کارشناس ارشد مشاوره دانشگاه شهید چمران اهواز

خالد اصلانی - دانشیار گروه مشاوره دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، با هدف تعیین اثربخشی رابطه درمانی والد-کودک (CPRT)، بر افزایش پذیرش والدینی مادران و کاهش رفتارهای مخل دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر اهواز انجام شد. طرح پژوهش آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون همراه با گروه گواه بود. جامعه ی آماری شامل مادران دانش آموزان دختر 8 تا 12 ساله بودند. نمونه شامل 30 نفر بودند که صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه آزمایش و گواه گمارده شدند. مادران در 10 جلسه آموزش رابطه درمانی والد-کودک بر اساس الگوی لندرت و براتون شرکت کردند. برای جمع-آوری اطلاعات از پرسشنامه ی پذیرش والدینی پروتر (PPAS)، و پرسشنامه ی رفتار کودک آبیگ (ECBI) استفاده شد. داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شد. یافته ها نشان داد که رابطه درمانی والد-کودک منجر به افزایش پذیرش والدینی مادران و کاهش رفتارهای مخل کودکان در گروه آزمایش نسبت به گروه گواه گردید. نتایج پیگیری نشان داد که این اثرات تا یک ماه پس از اتمام جلسات رابطه درمانی والد-کودک تداوم داشت. سطح معنا داری ($P < 0/05$) بود. بنابراین توجه به برنامه ی آموزشی رابطه درمانی والد-کودک در افزایش پذیرش والدینی و کاهش رفتارهای مخل کودکان دبستانی از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

کلمات کلیدی:

رابطه درمانی والد-کودک، پذیرش والدینی، رفتارهای مخل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/888639>

